

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 111.140 van 8 oktober 2002
in de zaak A. 61.480/XII-2431.**

In zake : de NV MEWAF INTERNATIONAL,
die woonplaats kiest bij
advocaten B. Leterme en D. Van Heuven,
kantoor houdende te Kortrijk,
President Kennedypark 8 B

tegen :

1. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de
MINISTER VAN AMBTENARENZAKEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. D'Hooghe,
kantoor houdende te Brussel,
H. Wafelaertsstraat 47-51, bus 1
2. het BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE GEWEST.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV Mewaf International op 22 december 1994 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de minister van wetenschapsbeleid en infrastructuur van 18 oktober 1994 “waarbij de algemene offerteaanvraag voor het vervaardigen, het leveren en het ter plaatse stellen van het meubilair voor rekening van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met bijzonder lastencohier 5/744/107 wordt toegewezen aan de firma T.D.S.-Acior te Luik, beslissing ter kennis gebracht aan verzoekster met brief van het Centraal Bureau voor Benodigdheden d.d. 28.10.1994”;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur J. Stevens;

Gelet op de beschikking van 16 februari 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 16 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 mei 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. Van Den Daelen, die loco advocaten B. Leterme en D. Van Heuven verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat D. D'Hooghe, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en loco advocaat F. Maussion, voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur J. Stevens;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest plaatst op 25 maart 1994 een bestelling bij het Centraal Bureau voor Benodigheden (hierna : CBB) voor de levering van bureaumeubilair.

1.2. Het CBB schrijft een algemene offerteaanvraag uit.

1.3. In het bestek 5/744-107 is inzake de gunningscriteria bepaald :

“Elke door de inschrijver ingediende bieding dient volledig conform te zijn en bijgevolg te voldoen aan alle in het bestek vermelde voorschriften.

De volgende criteria worden gehanteerd om te bepalen welke de meest interessante offerte is :

1. De kwaliteit van de meubelen.
 2. De voorgestelde type implantingen voor de verschillende burelen.
 3. De conceptie van het meubilair : uitzicht, gemak van gebruik.
 4. De voorgestelde termijn van levering voor het geheel van de opdracht.
 5. De financiële- en beroepswaarborgen aangeboden door de inschrijver.
 6. Het bedrag van de offerte.
- Voor de criteria 1, 2 en 3 wordt de volgende beoordeling toegepast :
- 10 punten : uitstekend;
8 punten : zeer goed;
6 punten : goed;

4 punten : onvoldoende;

2 punten : slecht;

0 punten : onbestaande.

Om voor de gunning in beschouwing te kunnen worden genomen, dienen minstens 6 punten per criterium te worden behaald. Indien niet dan is de offerte van verdere deelneming uitgesloten.

Voor de criteria 4 en 5 wordt telkens de volgende beoordeling toegepast :

5 punten : uitstekend;

4 punten : zeer goed;

3 punten : goed;

2 punten : onvoldoende;

1 punt : slecht;

0 punten : onbestaande.

Om voor de gunning in beschouwing te kunnen worden genomen, dienen minstens 3 punten per criterium te worden behaald. Indien dit niet het geval is wordt de offerte uitgesloten.

Voor iedere offerte die op de voorgaande criteria het minimum behaalden, worden de punten opgeteld. Dit geeft de resultaten R1, R2, ..., Rn.

Vervolgens worden de offertes die in de running blijven voor de gunning van de opdracht geklasseerd aan de hand van de ingediende eenheidsprijzen, als volgt samengesteld :

0,90 x (1 bureau regelbaar - 1800 + 1 dubbele ladenkast A4 + 1 ladenblok op wieltjes 3A6

+ 1 bureau op 72 - 1400 + 1 vastdragend ladenblok 2A4 + 1 roldeurkastje op 72 met een legbord

+ 1 bureau op 75 - 1400 + 1 werkvlak + 1 ladenblok op wieltjes 1A6,1A4

+ 6 kasten op 1950 met 5 legborden

+ 1 kast op 1050 met 1 legbord

+ 1 kast op 1500 met 3 legborden

+ 1 scheidingswand op 1500 hoogte) +

0,08 x (1 vergaderzaal voor 8 personen)+

0,02 x (1 ontvangstbalie + 1 wachtruimte).

De regelmatige offerte met de laagste prijs wordt 'L' genoemd. De overige offerten krijgen telkens de namen 01, 02, On. Na het rangschikken wordt voor elke offerte de volgende formule toegepast :

$R_x \times \text{prijs } L$

----- = uiteindelijke coëfficiënt

$\text{prijs } O_x \text{ (of } L \text{ naargelang het geval)''}.$

De offerte die voor gunning in aanmerking komt is deze met de hoogste uiteindelijke coëfficiënt.

1.4. Dertien inschrijvers worden als administratief regelmatig beschouwd en in aanmerking genomen voor een technisch onderzoek.

1.5. Na onderzoek van technische conformiteit en van modelopstelling- en worden er nog zeven offertes voor verdere mededinging in aanmerking genomen : de offerte van de verzoekende partij is daarbij.

1.6. Een uiteindelijke evaluatie wordt gedaan door een commissie die in “het proces-verbaal van gunningscriteria - commissieverslag dd. 9/9/94” stelt hetgeen volgt :

“Na de opening van de offerten, het navolgend administratief en technisch onderzoek en verder nazicht op de neergelegde modellen, werden de modellen van de daarin weerhouden inschrijvers door een commissie grondig en stuk voor stuk geëvalueerd. De commissie was samengesteld uit afgevaardigden van het CCN zelf en van het CBB (zie lijst in bijlage).

Bij consensus werden in besloten vergadering dan de voorgestelde modellen gekwoteerd overeenkomstig hoofdstuk 8 van het bijzonder lastenboek 5/744-107.

Achtereenvolgens werden de modelopstellingen geanalyseerd naar :

1) de kwaliteit

2) de voorgestelde inplantingen

3) de conceptie van het meubilair naar hun uitzicht en gebruiksgemak en dat in alfabetische volgorde. De onderscheiden bevindingen kunnen als volgt worden samengevat.

Burama - De kasten (type Marcadet) vertonen scherpe boeken (snijkanten) waaruit een mindere kwalitatieve afwerking blijkt. Bij bepaalde opstellingen van bureaus (cfr modelopstelling) worden er eveneens hinderlijke scherpe hoeken opgemerkt. De voorgestelde inplantingen vindt men een 'strikt minimum'. Burama krijgt algemeen de stempel 'opstelling met gadgets' mee en waarbij elke kwotering niet hoger dan 6 punten komt.

Burodep - Kwalitatief wordt het meubilair als 'zeer goed' beoordeeld, waarbij de kabelgoten evenwel als niet goed afgewerkt en de laden lawaaiig worden bevonden. De voorgestelde inplantingen worden eveneens als 'strikt minimum' bestempeld. Aldus worden als waarderungen 8, 6 en 6 punten gegeven.

Mewaf - Algemeen vindt men het meubilair minimaal voldoen aan de kwaliteits-eisen : het oogt licht, sober, strak militair, te koud, Bovendien is de stabiliteit van de apart staande bureaus niet groot. De kabelgoten zijn bij gebruik lawaaiig en artisanaal vast te maken en de aansluitingen van de werkbladen minder goed. Tevens schuiven de laden stroef open. De modelopstelling wordt als 'fantasieloos' en 'lukraak' ervaren, terwijl anderzijds de type inplantingen als ruim voldoende worden beoordeeld. Zodoende krijgt deze inschrijver een 6,7 en 6 kwotering.

Narbur - Ofschoon men het meubilair 'mooi ogend' vindt en men daarbij noteert dat het hier om een gedeeltelijke houten uitvoering gaat, wordt onder het aspect 'gebruiksgemak' opgemerkt dat in bepaalde opstellingen (zoals in de modelopstelling) een poot onder het midden van het werkvlak staat én zodanig dat die hinderlijk is voor de dagelijkse gebruiker. Tevens wordt een bureau met grote hoek als 'moeilijk plaatsbaar' bevonden. De voorgestelde type-inplantingen zijn stereotiep. Globaal wordt de kwaliteit iets hoger ingeschat dan de reeds besproken offertes, zodat de 7,6 en 6 relatie de conclusie wordt.

Robberechts - Tegenover de hiervoor beschreven opstellingen wordt deze als algemeen beter beschouwd, alhoewel diverse opmerkingen worden gemaakt. Zoals op kwaliteitsvlak : 'mindere stabiliteit van de ladenblokken, minder stevig uittrekblad, lichte uitvoering van de laden'; onder het aspect 'gebruiksgemak' worden de rechtlijnige uitsnijdingen van de werkbladen minder ergonomisch als de ronde bevonden. De type-inplantingen worden als ruim voldoende beschouwd. Bijgevolg worden de punten in een 7, 7 en 7 verhouding toegekend. TDS Acior - Meteen dient bij deze opstelling een algemeen 'goede indruk' genoteerd, zonder opmerkingen op kwalitatief vlak. Tevens worden de voorgestelde type-inplantingen als 'zeer goed', 'sterk punt' en lovend beoordeeld.

De modelopstelling zelf wordt als 'beste' gekwoteerd. Op esthetisch-ergonomisch vlak valt eveneens de vormgeving op. De punten zijn dus navenant, zodat we op 8, 9 en 9 uitkomen.

Waiko - Terwijl de kasten (type Marcadet) dezelfde gebreken vertonen als genoteerd bij Burama, vindt men de bureaus van uitstekende kwaliteit, ondanks het vierpotig onderstel (cfr. het bijzonder lastenkohier : voorkeur I-poot). Op het vlak van gebruiksgemak wordt de schakelpoot van dergelijk onderstel hinderlijk genoemd, terwijl de diverse type-inplantingen als gemakkelijk en vlot samenstelbaar worden beoordeeld. De 8, 8 en 6 waardering ligt aldus voor de hand.

De voormelde waarderingen werden per criteria genotuleerd in bijgaand overzicht en na afloop 'voor origineel' verklaard en ondertekend door voormelde afgevaardigden.

De optelling geeft de volgende totalen voor de criteria 1, 2 en 3 :

Burama	: 6 + 6 + 6 = 18
Burodep	: 8 + 6 + 6 = 20
Mewaf	: 6 + 7 + 6 = 19
Narbur	: 7 + 6 + 6 = 19
Robberechts	: 7 + 7 + 7 = 21
TDS Acior	: 8 + 9 + 9 = 26
Waiko	: 8 + 8 + 6 = 22

Vervolgens werd voor wat betreft de criteria 4 en 5, hetzij de termijn van levering (4) en de financiële- en beroepswaarborgen (5), geoordeeld dat alle inschrijvers als evenwaardig konden gekwoteerd worden, gezien enerzijds alle offerten maximaal een leveringstermijn voorzien die binnen de 2 tot 4 weken valt en anderzijds uit de voorgelegde balansen blijkt dat er zich voor geen van deze firma's financiële problemen aandienen. Aldus worden alle voornoemde inschrijvers voor beide criteria telkens met 4 punten beoordeeld.

De eindstand wordt bijgevolg voor de criteria 1 tem 5 :

R1 : TDS Acior	26 + 4 + 4 = 34
R2 : Waiko	22 + 4 + 4 = 30
R3 : Robberechts	21 + 4 + 4 = 29
R4 : Burodep	20 + 4 + 4 = 28
R5 : Mewaf	19 + 4 + 4 = 27
R5 : Narbur	19 + 4 + 4 = 27
R7 : Burama	18 + 4 + 4 = 26.

Tenslotte dient nog het criterium 6 'bedrag van de offerte' becijferd te worden. Gezien dat een coëfficiëntberekening betreft volgens de formule vastgelegd in het bijzonder lastenkohier is dit voor elk van voormelde inschrijvers uitgewerkt op de bijgaande tabellen. De bekomen rangschikking is de volgende :

L =	125 600 Mewaf	27
01 =	133 713 Robberechts	27,24
02 =	153 931 TDS Acior	27,74
03 =	157 997 Narbur	21,46
04 =	183 601 Burodep	19,15
05 =	195 583 Burama	16,70
06 =	220 996 Waiko	17,05, met als uiteindelijke coëfficiënt

diegene die in de rechterkolom worden vermeld.

Aldus is de hoogste coëfficiënt behaald door de firma TDS Acior met 27,74 en komt diens offerte voor gunning in aanmerking.

Brussel, 12 september 1994

De Adjunct- Adviseur,

M. Van Avondt".

1.7. In een nota van 16 september 1994 wordt door het CBB aan de bevoegde minister voorgesteld de opdracht toe te wijzen aan de onderneming TDS Acior voor een bedrag van 36.549.536 fr., BTW uitgezonderd. In die nota wordt onder meer naar het voormelde proces-verbaal verwezen.

1.8. De minister keurt dat voorstel goed op 18 oktober 1994.

1.9. Met brief van 25 oktober 1994 vraagt de verzoekende partij om de gemotiveerde beslissing.

1.10. Bij brief van 28 oktober 1994 zendt het CBB de “gemotiveerde beslissing”. Deze luidt als volgt :

“Ik heb besloten voornoemde opdracht toe te wijzen aan de firma TDS-Acior te Luik, op basis van de in het bijzonder lastenkohier vermelde toewijzings-criteria.

Respectievelijk gaven die criteria de volgende resultaten :

1. voor de kwaliteit behaalde de offerte van de firma TDS-Acior het beste resultaat;
2. met de voorgestelde inplantingsplannen verwierf TDS-Acior de beste waardering;
3. voor de conceptie van het meubilair -naar het uitzicht en het gebruiksgemak- scoorde TDS-Acior het best;
4. voor de leveringstermijn behaalden alle administratief regelmatige en technisch conforme offerten dezelfde kwotering; en
5. voor de financiële- en beroepswaarborgen idem als onder 4.

Tenslotte werd voor het 6e criterium 'Het bedrag van de offerte', berekend overeenkomstig de formule in het bijzonder lastenkohier, de hoogste coëfficiënt becijferd voor de offerte van de firma TDS-Acior”;

1.11. Met brief van 9 november 1994 deelt de raadsman van de verzoekende partij aan het CBB mede dat de overgezonden beslissing niet voldoet aan de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

1.12. Met brief van 16 november 1994 zendt het CBB het proces-verbaal van de gunningscriteria. De weglating van de ingediende prijzen wordt verantwoord met verwijzing naar artikel 6, § 1, 7°, van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, zijnde de bescherming van het uit de aard van de zaak vertrouwelijk karakter van de ondernemings- en fabricagegegevens die aan de overheid zijn medegedeeld.

1.13. De Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten deelt in een brief van 31 januari 1995 aan de eerste verwerende partij mede dat zij van oordeel is dat de ondernemings- en fabricatiegegevens niet aan de mededingers bij een offerteaanvraag dienen medegedeeld te worden en dat het belang van de openbaarheid te dezen niet opweegt tegen het voormeld vertrouwelijk karakter van ondernemings- en fabricatiegegevens- “a fortiori de prijsopgaven” die aan de overheid zijn medegedeeld;

2. Over de aanwijzing van de verwerende partijen.

Overwegende dat in artikel 2 van het bestek bepaald is dat het CBB de enige dienst is die instaat voor de uitvoering van de opdracht die als dusdanig alle beslissingen terzake neemt en dat alle briefwisseling betreffende de opdracht aan hem dient te worden gericht; dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest enkel voor de betaling van de levering blijkt in te staan; dat in die omstandigheden het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest buiten de zaak dient te worden gesteld;

3. Over de exceptie.

Overwegende dat de eerste verwerende partij ter terechtzitting afstand doet van de in haar memorie van antwoord aangevoerde exceptie betreffende het in rechte treden van de verzoekende partij;

4. Over de gegrondheid van het beroep.

4.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel de schending aanvoert van “artikel 44 van de wet van 14.7.1976 en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 op de uitdrukkelijke motiveringsplicht”; dat zij in haar inleidend verzoekschrift daarbij nader uiteenzet onder meer hetgeen volgt :

“De gemotiveerde beslissing van 18.10.1994 is al te summier gemotiveerd. Ook het achteraf betekende proces-verbaal van gunningscriteria kan niet overtuigen.

De beschrijvingen van de diverse modellen zijn uiterst bondig en gratis en de punten lijken lukraak gegeven.

Bovendien worden de eenheidsprijzen van T.D.S.-Acior niet opgegeven zodat het verzoekster onmogelijk is om de juistheid van de berekeningen en dus de toewijzing na te proeven.

De overheid moet de toewijzingsbeslissing zodanig motiveren dat de niet aanvaarde inschrijvers op grond van de motieven in de toewijzingsbeslissing kunnen bepalen waarom de gekozen inschrijving voordeliger is bevonden dan de

inschrijving die zij hebben ingediend en bijgevolg maar een inschrijving is afgewezen. Meer bepaald moet uit de beslissing blijken waarom de gekozen inschrijving in het licht van de gunningscriteria als de voordeligste beschouwd moet worden”;

dat zij daar in haar memorie van wederantwoord nog aan toevoegt :

“1. In eerste instantie ontving verzoekster een brief van het Centraal Bureau voor Benodigdheden dd. 21.10.1994 met volgende inhoud :

'Tot mijn spijt dien ik U mee te delen dat Uw offerte voor bovenvermelde opdracht niet werd weerhouden.' [...].

Er was hier nadere informatie, noch bijlagen.

Het spreekt vanzelf dat deze kennisgeving volstrekt onvoldoende gemotiveerd is, hetgeen op zich reeds volstaat om te besluiten tot schending van de artikelen 2 en 3 op de wet op de formele motiveringsplicht, die een ruimere draagwijdte hebben artikel 44 van het K.B. van 22.4.1994 [...].

2. Vervolgens, na verzoek ex. artikel 44, ontving concluant de niet cijfermatige gegronde beslissing van de heer Minister, opnieuw zonder bijlage, zodat elke vergelijking/controle werd uitgesloten. Uiteraard ging het opnieuw niet om een aanvaardbare en controleerbare verantwoording van de toewijzing van T.D.S. Acior [...].

3. Tenslotte -na uitdrukkelijk en aanhoudend verzoek van concluant- was er het geamendeerde proces-verbaal van vergunningscriteria, waarin in het bijzonder de prijsofferte van T.D.S. Acior 'weggeveegd' werd, zodat verzoekster de coëfficiënts berekening niet kon naproeven. Een derde maal werd de motiveringsplicht voor verwerende partijen miskend.

4. [...] verzoekster had géén toereikende kennis van de aan de beslissing onderliggende motieven ten tijde van het vernietigingsberoep”;

dat zij in haar laatste memorie, wat dit middel betreft, enkel nog verwijst naar haar voorgaande stukken;

4.1.2.1. Overwegende dat de verwijzing naar een “artikel 44 van de wet van 14 juli 1976” -wellicht betreft het hier de wet van 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten- zinledig is aangezien er geen artikel 44 in die wet voorkomt; dat, in zoverre artikel 44 van het koninklijk besluit van 22 april 1977 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten mocht zijn bedoeld, niet concreet wordt uiteengezet op welke wijze dit artikel, dat uit zeven leden bestaat, zou zijn geschonden; dat, zoals de eerste verwerende partij terecht opmerkt, het middel in die mate geen ontvankelijk rechtsmiddel is;

4.1.2.2. Overwegende, wat de aangevoerde schending van de formele motiveringsverplichting betreft, dat de motivering in de bestreden beslissing, teneinde te voldoen aan de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en zulks op

afdoende wijze; dat te dezen uit het administratief dossier blijkt dat de bevoegde minister in zijn beslissing van 18 oktober 1994 het voorstel van het CBB, vervat in de voormelde nota van 16 september 1994, heeft gevolgd; dat dit voorstel onder meer verwijst naar het aangehaalde commissieverslag van 9 september 1994 waarin het feitelijk verloop van de toetsing aan de gunningscriteria nauwkeurig wordt weergegeven; dat het voorstel zelf een volledig relaas geeft van de procedure van de offerteaanvraag en melding maakt van de toepassing van het artikel 14 van de voormelde wet van 14 juli 1976; dat uit hetgeen voorafgaat moet worden afgeleid dat de bestreden beslissing, die zelf overigens ook naar de toegepaste gunningscriteria verwijst, niet is genomen met schending van de formele motiveringsverplichting vervat in de voormelde wet van 29 juli 1991; dat voorts, in zoverre de verzoekende partij zich richt tegen gebreken in de kennisgeving van de bestreden beslissing, dergelijke gebreken in elk geval de rechtmatigheid van de bestreden beslissing zelf niet in het gedrang brengen; dat het middel in zoverre niet ontvankelijk is; dat dienvolgens het middel in zijn geheel niet kan worden aangenomen;

4.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel als volgt verwoordt :

“Schending van artikel 6 # 1 van de wet van 11.4.1994 betreffende de openbaarheid van bestuur

1. Ten onrechte meent verwerende partij dat de openbaarheid van bestuur niet opweegt tegen het 'vertrouwelijk karakter van de ondernemings- en fabricatiegegevens die aan de overheid zijn meegedeeld', bedoeld wordt, door T.D.S.-Acior.

2. Nochtans kunnen de eenheidsprijzen opgegeven door T.D.S.-Acior onmogelijk beschouwd worden als vertrouwelijke ondernemingsgegevens, a fortiori niet in het kader van een algemene offerte, noch weegt het zagezegd vertrouwelijk karakter van deze gegevens op tegen de openbaarheid van het bestuur, in het bijzonder het recht van verzoekster om de gegrondheid van de toewijzing te controleren”;

dat zij daar in haar memorie van wederantwoord nog aan toevoegt :

“1. Dit middel bekritiseert méér dan de brief van 16.11.1994.

Immers sluit dit schrijven aan op eerdere brieven waaronder de toewijzingsbeslissing waarbij slechts druppelsgewijze en onvolledige informatie werd verstrekt.

2. Hoe kunnen verwerende partijen gewagen van slechts een 'klein voordeel' aangaande de prijsinformatie, indien enkel deze informatie verzoekster toestaat om de rechtsgeldigheid van de bestreden beslissing te beoordelen?”;

dat zij in haar laatste memorie, wat dit middel betreft, enkel nog verwijst naar haar voorgaande stukken;

4.2.2. Overwegende dat de aangevoerde rechtsschending de wijze betreft waarop van de bestreden beslissing kennis is gegeven; dat dergelijk gebrek de rechtmatigheid van de bestreden beslissing zelf niet in het gedrang brengt; dat het middel niet ontvankelijk is;

4.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een derde middel stelt hetgeen volgt :

“Schending van artikel 14 van de wet van 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten.

1. Deze bepaling legt de overheid op zich bij haar keuze te laten leiden door de criteria weerhouden in het bestek.

Het spreekt vanzelf dat de 'technische' criteria - zoals de kwaliteit maar ook de voorgestelde implantingen en de conceptie van het meubilair, aanleiding dienen te geven tot een ernstig en - in de mate van het mogelijke - een wetenschappelijk- onderzoek.

2. In casu is in een proces verbaal van vergunningscriteria een gezamenlijke bespreking terug te vinden van deze drie criteria, wat verzoekster betreft in amper negen lijnen zonder enige verwijzing naar welke danige proef.

Men vindt het meubilair minimaal voldoende aan de kwaliteitseisen, het 'oogt' licht, sober, strak militair, te koud maar het blijft bij een loutere verklaring zonder - proefondervindelijke en wetenschappelijke - fundering”;

dat de verzoekende partij dit middel in de memorie van wederantwoord als volgt herneemt :

“1. Bij de keuze van de meest voordelige offerte is de overheid gebonden door de gunningscriteria die zij volgens het bestek in acht zal nemen. Ook de voor die criteria vastgestelde waarden moeten worden geëerbiedigd [...]. In casu worden er waarden toegekend die niet voorzien zijn in het bijzonder lastencohier 5/744-104.

Terwijl in het bestek voor de criteria 1,2 en 3 worden, aldus het bestek, volgende beoordelingen toegepast :

- 10 punten : uitstekend
- 8 punten : zeer goed
- 6 punten : goed
- 4 punten : onvoldoende
- 2 punten : slecht
- 0 punten : onbestaande

worden in werkelijkheid aan T.D.S. ACIOR tot tweemaal toe 9 punten toegekend, zijnde een waarde die niet voorzien is in het bestek.

Voorbeeld. Zo wordt de type implanting van T.D.S., aldus het proces-verbaal als 'zeer goed' beoordeeld. Welnu, tegenover deze beoordeling staat aldus het bestek (pag. 3) 8 punten in plaats van 9 punten. Met 1 punt minder zou T.D.S. niet langer de meest voordelige offerte hebben ingediend.

3. Er is meer. In het proces-verbaal wordt de kwaliteit en de conceptie als voldoende beschouwd (score : 6), terwijl de voorgestelde type-implanting wordt als 'ruim voldoende' - en dus zeer goed - wordt gekwalificeerd. Hier had een quotering van 8/10 gepast in plaats van 7/10.

Indien aan verzoekster op de eerste criteria één punt hoger was toegekend, dan had zij de meest voordelige offerte.

5. Tenslotte ligt aan de beoordeling geen enkel wetenschappelijk onderzoek onder, zelfs waar dit perfect mogelijk was”;

4.3.2.1. Overwegende dat het middel zoals het is aangevoerd in het inleidend verzoekschrift, als enige grief de vaststelling bevat dat in het proces-verbaal de drie “technische” criteria -kwaliteit, implantingen en conceptie van het meubilair- wat de verzoekende partij betreft, slechts “in negen lijnen” worden besproken, zonder verwijzing naar “welke danige proef”, hetgeen een “loutere verklaring” is zonder “proefondervindelijke en wetenschappelijke fundering”; dat aldus alle grieven betreffende de correcte toekenning van punten, zoals deze in de memorie van antwoord werden aangevoerd, als nieuwe grieven moeten worden aangemerkt; dat de verzoekende partij deze reeds in haar inleidend verzoekschrift had kunnen aanvoeren, nu zij bij het instellen van haar beroep tot nietigverklaring reeds over het voormelde proces-verbaal beschikte waarin die puntentoe wijzing wordt beschreven; dat deze nieuwe grieven dienvolgens niet ontvankelijk zijn; dat het middel hierna enkel wordt besproken zoals het in het inleidend verzoekschrift is aangebracht;

4.3.2.2. Overwegende dat te dezen de verzoekende partij betoogt dat de keuze van de offerte gebeurd is zonder een “ernstig” onderzoek en zonder verwijzing naar enige proef en aldus met schending van het voormelde artikel 14 van de wet van 14 juli 1976; dat luidens die bepaling de bevoegde overheid de regelmatige offerte kiest die haar het voordeligst lijkt, rekening houdend met haar bedrag, haar aanwendingskosten, haar technische waarde, de zekerheid van de bevoorrading, de beroeps- en financiële waarborgen geboden door elk der kandidaten, de uitvoeringstermijn, en alle andere overwegingen voorzien in het bestek of in de offerteaanvraag alsmede met alle in de offerte gedane suggesties, tenzij in het bijzonder bestek anders is bepaald; dat te dezen, wat betreft de drie door verzoekende partij bedoelde criteria, volgens een proces-verbaal van 12 september 1994 een “gemengde” commissie van tien leden (ambtenaren van het CBB en van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest) op 9 september 1994 de modellen en de opstelling van het meubilair “grondig” heeft geanalyseerd; dat alle op dat ogenblik nog in mededinging zijnde offertes in het proces-verbaal worden beschreven naar hun merites van kwaliteit, voorgestelde implantingen en conceptie inzake uitzicht en gemak van gebruik; dat zulks resulteert in een concrete beschrijving van al het voorgestelde meubilair, en een puntentoe kenning voor elk van de drie criteria “bij consensus”; dat die werkwijze tot gevolg had dat voor die drie criteria samen de offerte van TDS Acior op 26 punten werd gewaardeerd en deze van de verzoekende partij op 19; dat nog drie andere offertes eveneens meer punten bekwamen dan deze van de verzoekende partij; dat

de verzoekende partij de minder lovende beschrijving van haar offerte helemaal niet tegenspreekt, maar ervan uitgaat dat voor de beoordeling van die voormelde drie criteria een “proef”, of een “proefondervindelijke en wetenschappelijke fundering” nodig was om aan de bepaling van artikel 14 te voldoen; dat deze stelling niet kan worden bijgetreden; dat de werkwijze die artikel 14 voorschrijft niet noodzakelijk inhoudt dat aan de drie betrokken criteria slechts zou mogen worden getoetst aan de hand van de door de verzoekende partij gesuggereerde “proef”; dat aldus te dezen niet kan worden aanvaard dat het onderzoek door een commissie van tien leden die op de beschreven wijze de kwaliteit van het meubilair, de voorgestelde implantaties ervan en zijn conceptie op het vlak van uitzicht en gemak van gebruik, beoordeelden, een dusdanig gebrek aan ernst zou vertonen dat de bestreden beslissing die op dat onderzoek steunde, niet meer in overeenstemming zou zijn met het meervermelde artikel 14; dat het middel niet gegrond is;

4.4. Overwegende dat geen van de middelen wordt aanvaard en dienvolgens het beroep moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
acht oktober 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.